

HELG

i Smaalenene

SISTE TUR: Ingrid Djupedal (52) og Jørn Hilmar Fundingsrud (63) satt i veteranbilen for siste gang. Den har 32 hestekrefter, og speedometret viser maksimal hastighet på 130 kilometer i timen. – Men den har nok aldri gått forttere enn 90 kilometer i timen, smiler Fundingsrud.

FOTO: BIRGIT SHOGSTAD

En Renault Dauphine 1962-modell var familien Fundingsruds første bil. I årevis har den stått i uthuset på gården i Eidsberg. Så bestemte Jørn Hilmar Fundingsrud seg for å gi sitt barndomsminne til Norsk vegmuseum.

SIDENE 14–15

HARALD FUNDINGSRUD hadde nylig fått farerkort da bilselgeren hentet ham, kona Rakel og sonnen Jørn Hilmar for å kjøre dem til Sannesund i Sarpsborg. Bilen, en 1962-modell Renault Dauphine, ble kjøpt av Nygaard & co i Askim. Renault hadde imidlertid sitt importanlegg i Sarpsborg. For den vesle familien var dette en stor dag.

Kjøpesummen var 13.850 kroner. 12.500 kroner ble betalt kontant, mens resten var avbetalning over seks måneder.

IVÅRES bestemte Fundingsrud seg for å gi bilen til Norsk veg-

museum på Lillehammer.

- Jeg har mer interesse for bygninger. Er ikke typen som pusser og gnir på en bil. Jeg eier mange hus og har heller ikke mer tid. Som barn var jeg ofte på museum. Derfor føles det riktig å gi bilen til vegmuseet. Det blir den godt ivaretatt, sier Fundingsrud.

For selv om ikke bilinteressen er den største, er han glad i den gamle familiebilen. Han minnes alle utfuktene med foreldrene. Oftest ble det bare sondagsturer. Men om sommeren,

da dyrene gikk på beite, kunne de reise på litt lengre turer med telt, campingbord og stoler.

TIRSDAG KOM Åsmund Johannes Sletten og Håkon Aurlen fra vegmuseet for å hente den 57 år gamle bilen. Men det var ikke så enkelt å taue den ut av vognskjulet. For hjulene sto helt fast og måtte bankes løs. Til slutt lyktes det Aurlen å taue den ut på plenen og parkere den foran alt campingutstyr. Fundingsrud hadde satt fram. Nå får vegmuseet både

bil, telt, campingbord og stoler. Det var Aurlen og Sletten takknemlige for. På museet kan altså med tiden finne sin plass. En aldri så liten tidsreise.

SELV VAR Fundingsrud kledd fritidsjakke fra 1970-tallet da han også sendte med lilekjønvalen som satt under speilet inne i bilen, førstehjelpekskinnet han ga til sin far og en boks med originallakk. Nå er det lite samssynglig at lakkboksen blir brukt. Men det finnes sikkert lakk som de ansatte på museet

har vi mange gamle biler, motorsykler, mopeder og sykler, forteller rådgiver Åsmund Johannes Sletten.

NORSK VEGMUSEUM åpnet i 1992 og ligger ved Hundervosen på Lillehammer. 9. juni i år åpner Norsk Kjøretøyhistorisk museum på samme sted. Her er unike kjøretøy som har gått på norske veier. Og blant alle disse skal altså Doffin, som Fundingsrud kaller den, stå til glede for alle bilentusiaster.

ndingsrud (63) husker godt at bilselgeren hentet ham og foreldrene for å kjøre dem til Sannesund i Sarpsborg. Der satte den lille familien seg inn i den nye bilen hjem.

ært barndomsminne forlot gården

SMAALENENES AVIS
Lørdag 28. september 2019

GAVE: Åsmund Johannes Sletten (fv.) og Håkon Aurlen fra Norsk vegmuseum var glade for bilgaven fra Ingrid Djupedal og Jørn Hilmar Fundingsrud.

PÅ TUR: Jørns tante Anne Eibak (fv.), farens Harald Fundingsrud og moren Rakel Fundingsrud hygger seg under en utflykt i 1971.

FOTO: PRIVAT

FAR OG SØNN: På sommertid reiste familien på biltur. Dette bildet er av Jørn Hilmar Fundingsrud og farens Harald på Filefjell i 1970.

FOTO: PRIVAT

SISTE TUR: Jørn Hilmar Fundingsrud satt selv ved rattet da hans gamle bil, Renault Dauphine 1962-modell, ble tauet ut av uthuset.

BARNDOMSMINNEN: Da Jørn Hilmar Fundingsrud var liten gutt, reiste han og foreldrene på biltur med dette campingutstyret i bagasjerommet foran i bilen.

FOTO: PRIVAT